

फगत !
रित्तो ढन

रुवाइहरु

१)

जीवन लिलामको अनौठो सेमिनारलाई हेरिरहेछु
बैस डुबेको समयको इनारलाई हेरिरहेछु
हेरेर जिन्दगी बाँच्नु पर्दो रहेछ कहिले काँही
त्यसैले किनार मलाई हेरिरहेछ, म किनारलाई हेरिरहेछु ।

२)

ढिकी ढिकी र जाँतो जाँतो हुन्छ
नशाभिन्नको रगत तातो हुन्छ
बरफ, हिउँ, जे ले पुरे पनि
मित्र, आगो भनेको स्वभावैले तातो हुन्छ ।

३)

मुटु रगत स्नायु मेरो मान्छेलाई
सफलता र दिर्घायु मेरो मान्छेलाई
गरीब छु दिन त केही पनि सक्तिन
तर यो सिंगो आयु मेरो मान्छेलाई ।

४)

यो विद्रोह तिर नि सदैँन
सुरक्षाकर्मीको सम्मान गर्दैँन
किन भनेर नसोध मित्र
मलाई बन्दुक मन पर्दैँन ।

५)

फूलको मोह भुलले टर्दैँन
बिना कारण आसँ भर्दैँन
स्वर्गका सबै परीहरु पनि
तिमी जति मलाई मन पर्दैँन ।

६)

उभिन नजान्नेले नाँचन सिकाउँछन्
आफूलाई नचिन्नेले जाँचन सिकाउँछन्
जीउँदो लाश भएर जो बाँचेका छन् आजसम्म
उनीहरुले नै यहाँ नाँचन सिकाउँछन् ।

७)

कुरोले संसार धोएर जित्छिन्
मन्दिरको हुंगा छोएर जित्छिन्
जित्ने आदत बसेछ क्यार
केही नभए रोएर जित्छिन् ।

८)

रीस, घुक्र्याइ मस्ती लेखें
दुइ, चार शब्द अस्ती लेखें
तिम्रो नाममा दिनभर लाएर
यो रुवाइ जर्वजस्ती लेखें

९)

कुनै नाटकीय स्वर थिएन
शासन व्यवहार फोहोर थिएन
सत्य भन्दैछु पाठक वृन्द
एकादेशमा राजा चोर थिएन ।

१०)

फ्रिजको सामान ताजा त बहाना मात्रै हो
खाना खाएपछि खाजा त बहाना मात्रै हो
जनता हुन् देशलाई नभै नहुने भनेका
कलम कसम राजा त बहाना मात्रै हो ।

११)

असम्भव तस्वीरहरु उन्छन् यी आँखा
जहिले तिम्रै सपनामा हुन्छन् यी आँखा
अतित सम्झी हाँस्ने प्रयास गर्दा गर्दै
मलाई नै भुक्र्याएर रुन्छन् यी आँखा ।

१२)

कोही कष्ट सहेर दुःख पाउँछन्
कोही आफू बाहिर गएर दुःख पाउँछन्
दुःख्नु पनि हरेक तवरले हुँदो रहेछ
कोही धेरै बुझ्ने भएर दुःख पाउँछन् ।

१३)

पराईको गमलामा फुल्ने मान्छे
सपनाको शहर डुल्ने मान्छे
तिमीलाई म कसरी भुलु खैं
ओ, मलाई भुल्ने मान्छे ।

१४)

तर्क गर्दा कोक्याउने सुर्ती भयो भन्छन्
ब्यस्त रहदाँ आरिसले फुर्ती भयो भन्छन्
भन्नेहरु भनिरहन्छन् मुख टाल्न सकिदैन
मौन भई बस्दा पनि मुर्ती भयो भन्छन् ।

१५)

ओरालोसँग रमाउँछन् उकालोसँग डराउँछन्
बेनियम मन पराउँछन् पालोसँग डराउँछन्
सांगलेहरुको जमात नै त्यस्तै हुन्छ
अँध्यारोसँग रमाउँछन् उज्यालोसँग डराउँछन्

१६)

निर्धक्क भै आँगनमा खेलन अभै बाँकी छ
खुनी साढे भीरमा पुग्यो ठेलन अभै बाँकी छ
जंगली काँडाको बोट मात्र ढाली सकियो
साथी हो जरा अभै उखेलन बाँकी छ ।

१७)

बसन्त बहार नियाल्छु
बेसी र टार नियाल्छु
बिन्ति त्यो आँखालाई आँसुले नढाक
जहाँवाट म आफ्नो सुन्दर संसार नियाल्छु

१८)

कहिले केराको बुंगा भएँ
कहिले फुलको थुंगा भएँ
तिम्रो मन्दिर सजाउन
बाध्यताले दुंगा भएँ

१९)

जिउँदो भगतको कुरा गरौं
नयाँ जगतको कुरा गरौं
अहिले बलिदानी र मुक्ती चाहिएको छ
त्यसैले साहस र रगतको कुरा गरौं ।

२०)

भन्दिन म भर देऊ
भन्दिन म घर देऊ
किन मलाई भुल्यौ तिम्ले
यही एउटा उत्तर देऊ ।

२१)

तिम्ले चिरेको मुटु सिउन बाध्य भएँ
मरेतुल्य भए पनि जीउन बाध्य भएँ
“म छु नि नरनु” भनेर रुवाई गयो
त्यही तिम्रो बाचा सम्झी पिउन बाध्य भएँ ।

२२)

सेतो वस्त्रमा कालो चोप लायौ
बिना रोग व्यर्थ खोप लायौ
कसैको साथ पाउँदा यति चाडै भुल्यौ भनि
शकै, शंकामा आरोप लायौ

२३)

निस्तो हुन दिएनौ, नुन पनि दिएनौ
हाँस्न पनि दिएनौ, रुन पनि दिएनौ
हाम्रो मिलन, साथ सम्भव छैन पनि भन्छौ
आफुवाट पनि मलाई टाढा हुन दिएनौ

२४)

कसैलाई टुट्ने छुट्ने प्यार मिलेकोछ
कसैलाई सौता अनि जार मिलेकोछ
यसअर्थ आफुलाई भाग्यमानी ठान्छु कि
तिमी जस्तो आत्मिय यार मिलेकोछ ।

२५)

नकाट भन्यो छुरा मान्दैन
नवज भन्यो चुरा मान्दैन
आफ्नै मन पनि पराइ भा' छ अचेलसा
आफैले भनेकै कुरा मान्दैन ।

२६)

सौन्दर्यको रवाफ थियो
मुस्कानको जवाफ थियो
वहार पनि फिक्का लाग्यो
कारण तिम्रो अभाव थियो ।

२७)

कहिले दिउँसै सपना देख्न मन लाग्छ
कहिले जानी-जानी भुलेको कथा लेख्न मन लाग्छ
त्यो काँडा हो त्यसले घोच्छ, त्यो सबै थाहा छ
तर सबै थाहा पाएर पनि टेक्न मन लाग्छ ।

२८)

आँसुले होइन मुस्कानले रुझे पुग्छ
शरिरले होइन मनले पुजे पुग्छ
पागल भनुन या गलत सोचुन दुनियाँले
सिर्फ मलाई मेरो मान्छेले बुझे पुग्छ ।

२९

यो आँसु विना उपलब्धी सुक्छ सधै
सिंगो याद तिमी कहाँ पुग्छ सधै
आफ्नो भन्नु नै यही एउटा मन छ
त्यो पनि कदम, कदम मा दुक्छ ।

३०)

पहिला एकछिनले सतायो
अनि भेटेका दिनले सतायो
क्रमश उपहार किन्न काडेथ्ये पैसा
अहिले सयकडा तीनले सतायो

३१

तिम्रै आँखामा पस्छु भन्छ
सपना हुँदै खस्छु भन्छ
विन्ति संझाएर पठाइ देऊ मनलाई
मलाई छाडेर तिमीसँगै बस्छु भन्छ ।

३२)

तिम्रो आँखाको नानी बन्न सक्छु
मिठो गजलका जवानी बन्न सक्छु
मलाई तिम्रो अँगालोमा यसरी नै बेरी राख
तिम्रो रापले म सधै पानी बन्न सक्छु ।

३३)

अधुरो इच्छा मेटौला सपनामा
गजलको राग रेटौला सपनामा
विपना त व्यस्त भएरै वित्छ
केही छैन प्रिय भेटौला ।

३४)

लजाउँदै निहुरिने तिम्रो भाखालाई सम्हाल
वान्की परेका लेक, बेसी र पाखालाई सम्हाल
मेरो मन मस्तिष्क ध्वस्त बनाउने
ओ विध्वंसकारी तिम्रो त्यो आँखालाई सम्हाल ।

३५)

मनसँग मन ठोकिए हुन्थ्यो
बैसका मादकता पोखिए हुन्थ्यो
उफ ! विहान सवेरै छुट्नु पर्छ
बरु यो समय यहीं रोकिए हुन्थ्यो ।

३६)

जहाँ आस्था छ त्यहाँ धाम छ
जहाँ चेतना छ त्यहाँ घाम छ
आउँदा जाँदा फेरि भेटौला
अहिलेलाई मेरो सलाम छ ।

३७)

तिम्रो यादले सर्किएर आएकोछु
वियोगका दिनसँग भर्किएर आएकोछु
कसैको प्रवाह नगरी यो उजाड शहरमा
सिर्फ म तिम्रै लागि फर्किएर आएकोछु ।

३८)

आँखाको सागरमा मन निस्कदै पस्दै हुन्छ
तिमीलाई मोहित पार्न वहाना कसै हुन्छ
ओ पण्डित आज तिम्रो जिज्ञासा मेटेर जाऊ
तिमीले भनेको स्वर्ग दमक जस्तै हुन्छ ।

३९)

सधै सुभकामना बन्न सकुँ
निष्चल मनको चाहना बन्न सकुँ
रात जस्तो समस्याको अन्त्य गर्न
घाम भै सम्भावना बन्न सकुँ ।

४०)

गोली भै हान्छन् बेसरम आँखाहरु
मनै लान्छन् बेसरम आँखाहरु
इज्जतको ख्याल राख्नु पर्छ नि
नबोलाई जान्छन् बेसरम आँखाहरु ।

४१)

कोही कराएर बिग्रे
कोही डराएर बिग्रे
धरोधर्म म भने
तिमीलाई मन पराएर बिग्रे

४९)

सम्भौतामा लुछिने टिस्टा र महेशपुरको पक्षमा छैन
शक्तीमा उदण्डता मच्चाउने महिशासुरको पक्षमा छैन
म कलमजीवि स्वतन्त्र बिचारको पक्षमा छु
निरंकुशता लादने कुर्न जंगबहादुरको पक्षमा छैन ।

५०)

कलम यदी हतियार हो भने म हतियारधारी बन्न तयार छु
आफ्नो शैलीमा बाँच्दा अत्याचार हो भने म अत्याचारी बन्न तयार छु
तिमीले बनाएका पुरातन परिभाषा भत्काउँदा आतंक ठान्छौ भने
सगर्व भन्छु म यो संसारको अन्तिम आतंककारी बन्न तयार छु ।

५१)

जानेले संभ्की दिए पुग्छ
आउनेले बुझि दिए पुग्छ
थाहा छैन यात्रा कहाँ पुग्छ-पुग्छ
यति थाहा छ हिडे पछि कहीं न कहीं पुग्छ-पुग्छ

५२)

सस्तो हुन यो आसुँ नबगे हुन्थ्यो
नियतिले यति सारो नठगे हुन्थ्यो
भुलेर जाने ओ निष्ठुरी
आफुसँगै याद पनि लगे हुन्थ्यो ।

५३)

सम्बन्धको देखावटी खोप हो त्यो
नमेटिने यादगार चोप हो त्यो
फटाहा, कातर, पागल, मतुवा को संज्ञा
मेरो प्रेम नपाउनेको आरोप हो त्यो ।

५४)

फोएको मन बाट्न सकेको छैन
निर्मोहीको बचन काट्न सकेको छैन
पटक, पटक ढाट्यो जसले
चिनेर पनि उसलाई ढाट्न सकेको छैन ।

५५)

मायाले नै हिरा बनायो
मायाले नै किरा बनायो
काडाँबाट जोगाएँ मुटु
अफसोस, फूलले चिरा बनायो ।

५६)

तिम्रै लागि रचें गीत गाउ, नगाउ तिम्रो कुरा
तिमी तिर्खा म खोला धाउ, नधाउ तिम्रो कुरा
आफ्नो काम गर्ने हो परिणाम जे सुकै होस
बोलायौ र म आएँ, आउ नआउ तिम्रो कुरा ।

५७)

जीवनको संगीत बजाएको छु
नसम्झनु लजाएको छु
प्रेम भन्दानि माथि केही छ
त्यसमा तिम्रीलाई सजाएको छु ।

५८)

अपुरो बचन छ र पो दुःख
घाइते सही, मन छ र पो दुःख
आफ्नो भन्न मिल्ने केही त रै'छ
त्यही उदासी पन छर पो दुःख ।

.....समाप्त.....

बेकामे इब्द

(प्रकाशक)

दमक, भापा

इमेल

subba_keta@yahoo.com

● मलाई आफ्नो गजल प्रति कहिल्यै सन्तुष्टी मिलेको छैन । मन पनि अरु गजलकारहरूको गजल नै बढी पर्छ । राम्रा गजलहरू पढ्दा किन उसको जस्तो लेख्न सकिन भन्ने एक प्रकारको इच्छा नै घोचछ । सायद यही कारणले म आजसम्म पनि गजल सृजन सकिरहेको छु ।

● यो समयमा कसैलाई कसैको महाभारत र रामायण सुन्ने फर्सद छैन । साइबरयुगमा प्रवेश गरेको यो समयमा गजलभन्दा सरल र सार्थक साहित्यिक उपाय अरु छ जस्तो लाग्दैन मलाई । पाठकहरू अनावश्यक अनुसन्धान गर्न चाहिँदैन, उनीहरू सिधै बुझ्न चाहन्छन् । शब्दको अक्कर होइन भावनाको सागर तर्न चाहन्छन् ।

● मिठो सृजना गर्ने तर व्यवहार भने फोहोरी बाँच्ने, घर परिवार र समाजप्रति उत्तरदायी नबल्न सक्नेहरू अब यो देशलाई चाहिँदैन । व्यवहार पनि सृजना जस्तै सुन्दर बाँच्नु पर्दछ । कामजस्तै कुरा र कुरा जस्तै कामको आवश्यकता छ अब ।

प्रकाश ! रिटो मन्न

angdembe_333@yahoo.com

प्रकाशित कृतिहरू

- आजभोलि (गजल सङ्ग्रह-२०५७)
- ग्यास च्याम्बरमा बुढ (रुवाई सङ्ग्रह-२०६१)
- बेग्यासँग विताएको एक साँझ (कथा सङ्ग्रह-२०६४)

◆ सोच्छु म जीवनभर उधिएर के गर्नु छै ! फेरि सोंच्छु तिमीबिना सुधिएर के गर्नु छै !

◆ कलम कवि आवाज मरे ताटो के-का लागि हामी सबै मर्न्याँ भने माटो के-का लागि

◆ वतासको तालमा घुम्ने फिरफिरेको जातै अचम्म भाने खेदने खेदे भाने खिरखिरेको जातै अचम्म

◆ उपेक्षित बिरुपाक्ष बाँचेको छु जहिलेदेखि तहिलेदेखि पशुपतिनाथले पनि बिभगाउँछ

◆ जुनेलीको रात थियो सबले लेखे जनका कुरा किन-किन मैले भने लेखिरहेँ उनका कुरा

प्रकाश आङ्देम्बे

PHAGAT ! RITTO MANN

Price Rs. 100/-, US \$ - 5

ISBN : 978-99945-36-47-1

